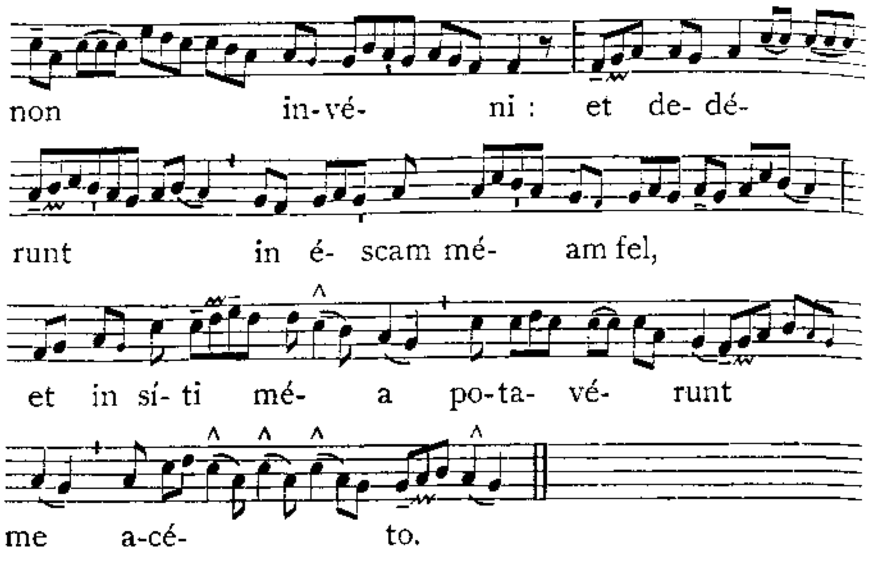

Secreta.

COncéde, quaésumus Dómine: ut óculis tuae majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et effectum beátae perennitátis acquírat Per Dóminum.

(M.M. ♪ = 160.)

Comm. 8. (*sol-do*)

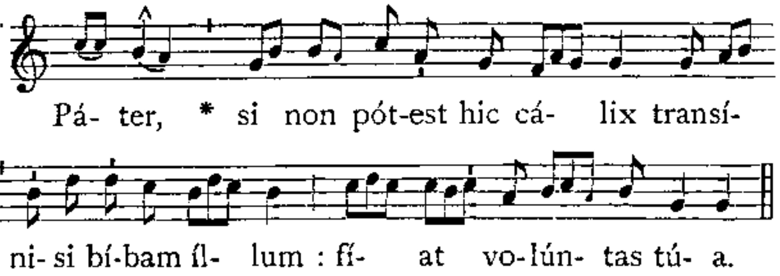

Postcommunio.

PER hujus, Dómine, operatiónem mystérii : et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum. *Philipp. 2.*

FRatres : Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se aequálem Deo : † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus. Vexílla Régis. 459.

℣. Eripe me Dómine ab hómine málo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. 8. G* (*sol-do*)

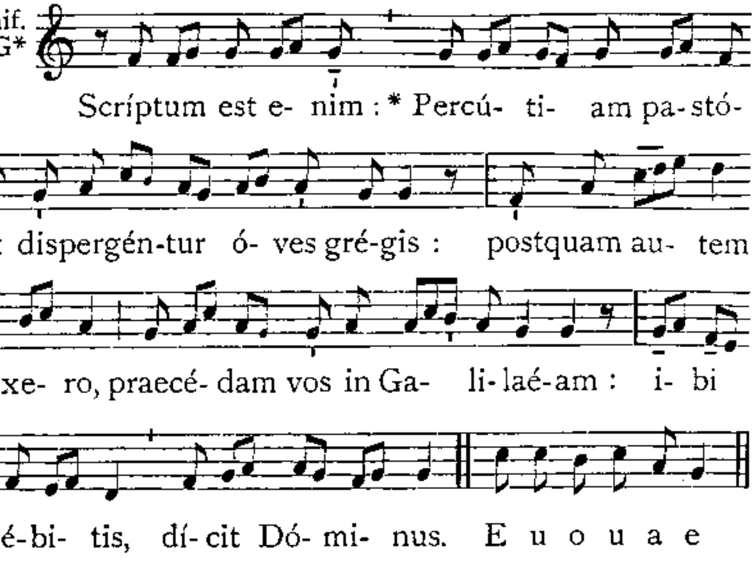

Cant. Magníficat. 8. G*. 204.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum cárnem súmere, et crucem subíre fecísti : † concéde propítius; ut et patiéntiae ipsíus habére documénta, * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Feria Secunda Majoris Hebdomadae.

(M.M. ♪ = 152.)

Intr. 4. (*mi-la*)

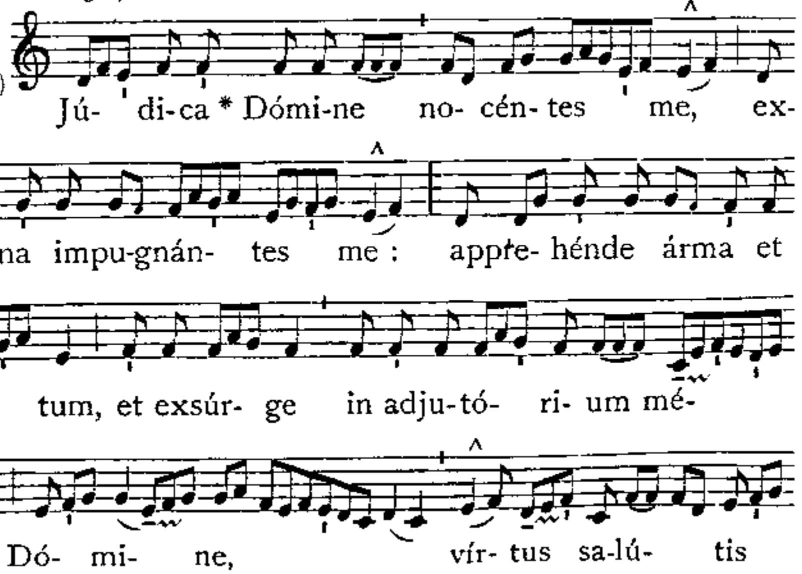

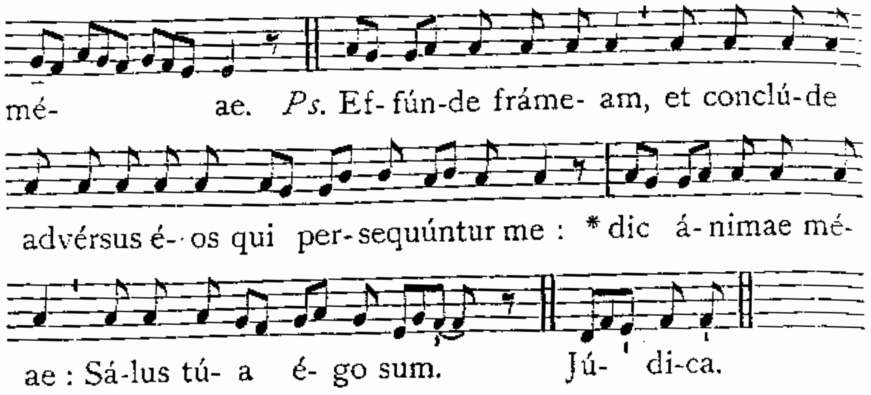

Oratio.

Da, quaésumus omnípotens Deus : ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Filii tui passióne respirémus. Qui tecum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 247.

Lectio Isaiae Prophetae. *50. b.*

In diébus illis : Dixit Isaías : Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco : retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dómine Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus : ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Juxta est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus : quis est qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

(M.M. ♪ = 152.)

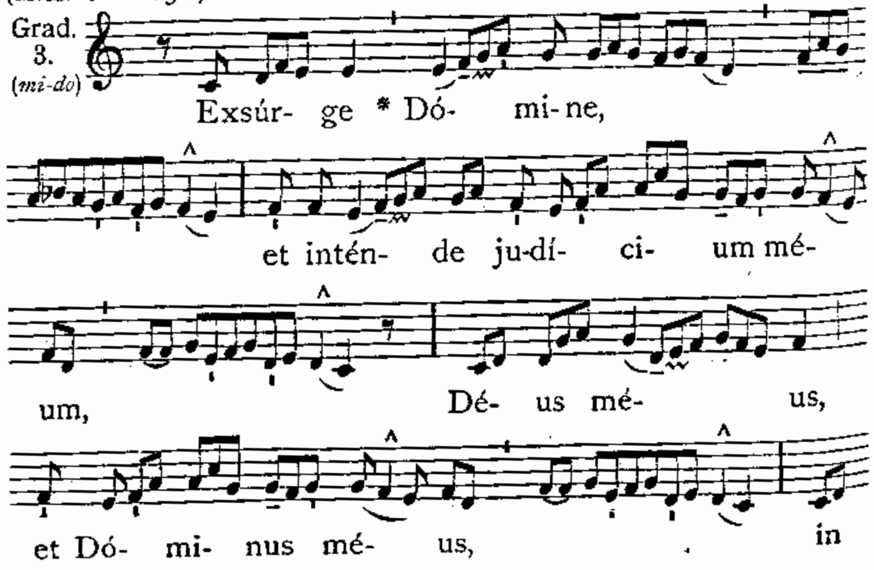

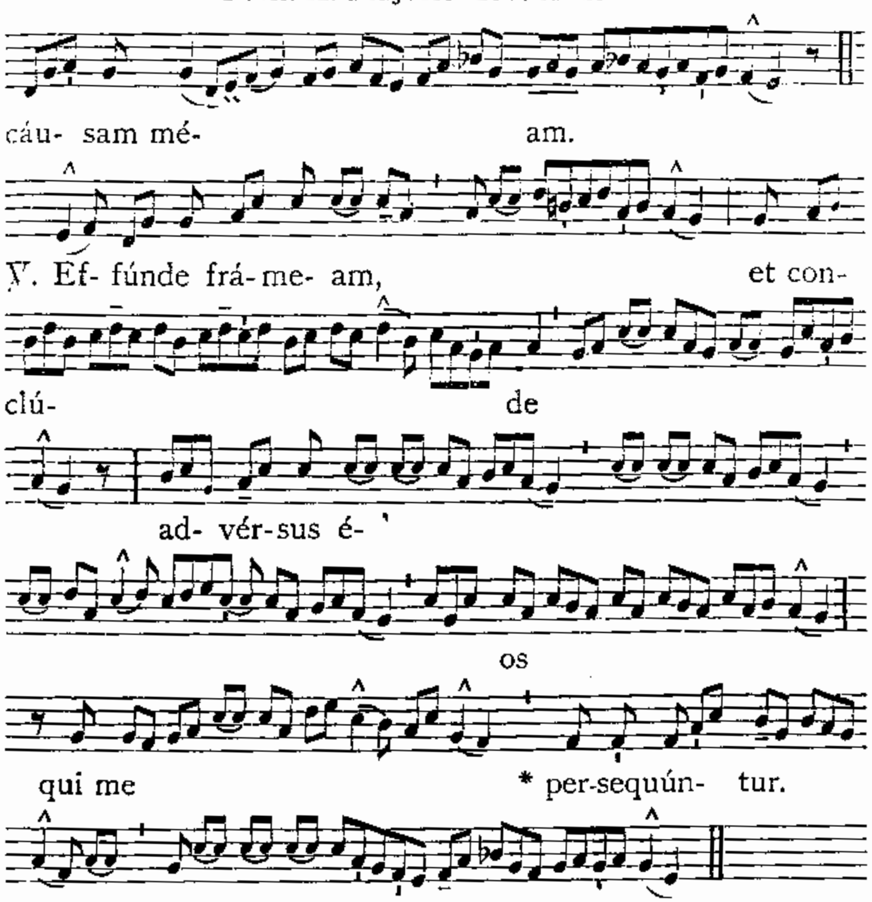

Tractus Dómine non secúndum. 422.

✠ **Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.** *Joann. 12.*

Ante sex dies Paschae venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei coenam ibi : et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis : et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus : Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea quae mittebántur, portábat. Dixit ergo Jesus : Sínite illam ut in diem sepultúrae meae servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum : me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judaéis quia illic est : et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

(M.M. ♪ = 144.)

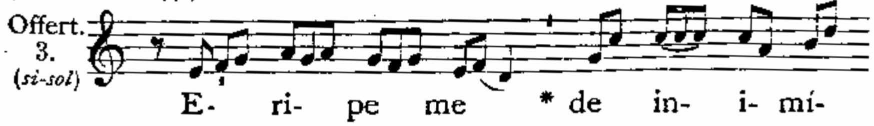

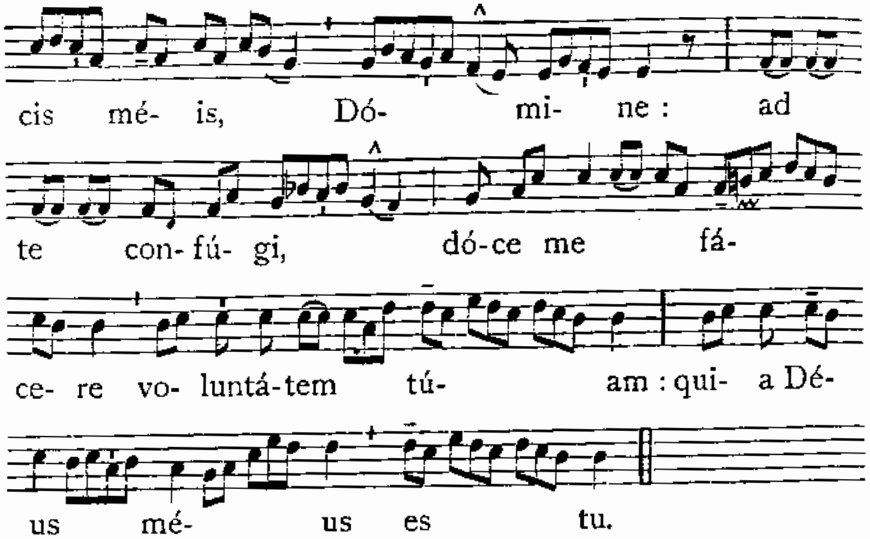

Secreta.

Haec sacrificia nos, omnipotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 250.
Praefatio de Cruce, 7.

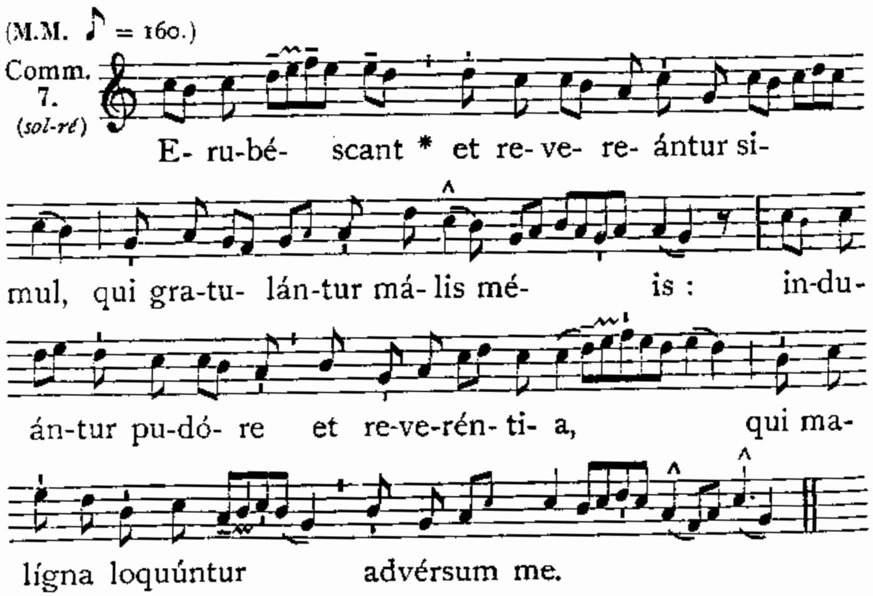

Postcommunio.

Praébeant nobis Dómine divínum tua sancta fervórem : quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 251.

Oratio super populum.

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Adjuva nos Deus salutáris noster : et ad benefícia recoléndа, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

Feria Tertia Majoris Hebdomadae.

Introitus. Nos autem gloriári. 540.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicae passiónis sacraménta perágere : ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 247.

Lectio Jeremiae Prophetae. *Jerem. 11. d.*

In diébus illis : Dixit Jeremías : Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi : tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam : et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim reveláví causam meam, Dómine Deus meus.

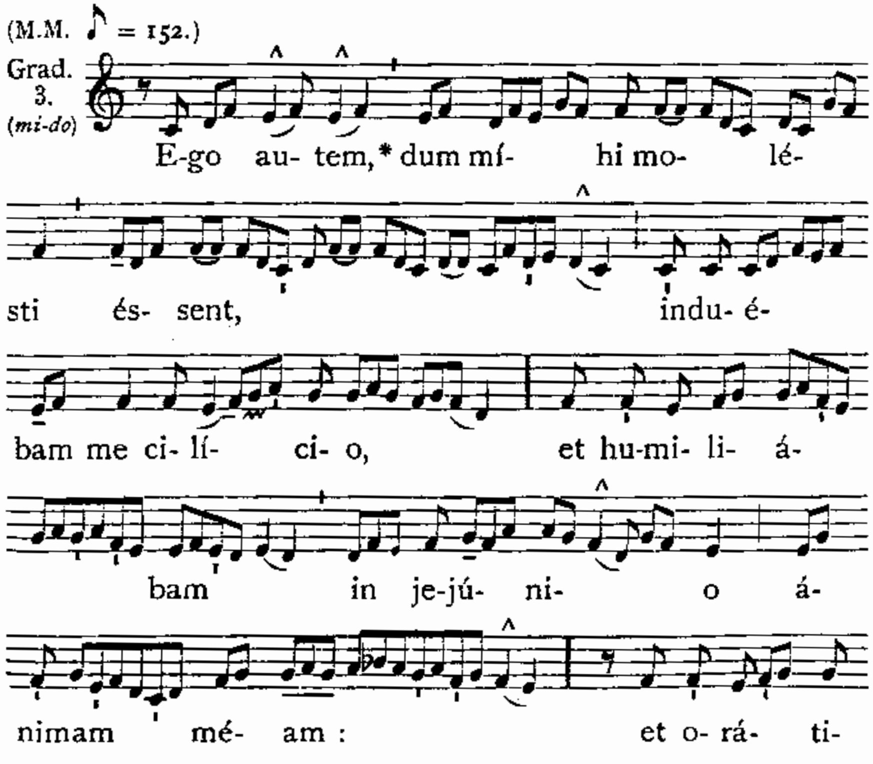

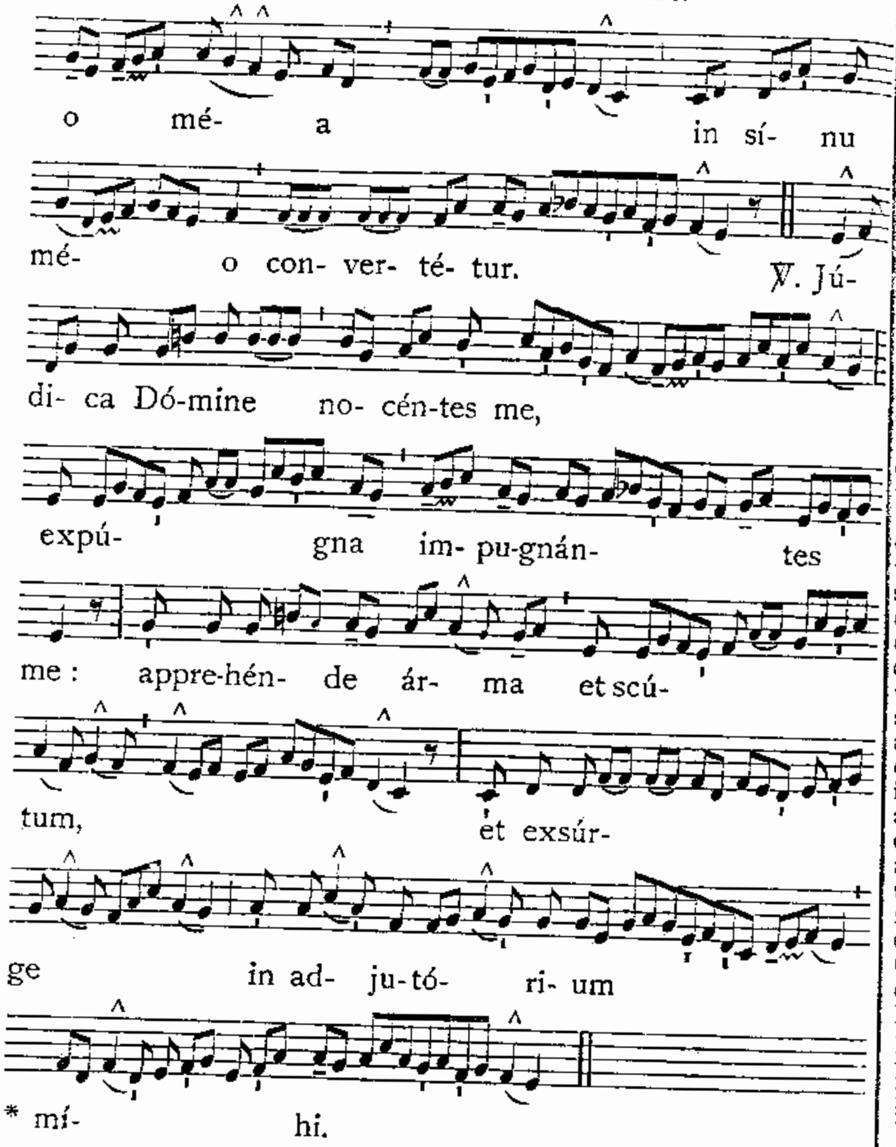

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Marcum.

Marc. 14 et 15.

In illo témpore : Erat Pascha et azyma post bíduum : et quaerébant summi sacerdótes, et scribae quómodo Jesum dolo tenérent, et occíderent. Dicébant autem : S Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. C Et cum esset Jesus Betháníae in domo Simónis leprósi, et recúmberet : venit múlier habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósi, et fracto alabástro, effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indígne feréntes intra semetípsos, et dicéntes : S Ut quid perdítio ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus quam trecéntis denáriis, et dari paupéribus. C Et fremébant in eam. Jesus autem dixit : ✠ Sínite eam : quid illi moléstí estis? Bo-

num opus operáta est in me. Semper enim páuperes habétis vobíscum : et cum voluéritis, potéstis illis benefácere : me autem non semper habétis. Quod hábuit haec, fecit : praevénit úngere corpus meum in sepultúram. Amen dico vobis : Ubicúmque praedicátum fúerit Evangélium istud in univérso mundo, et quod fecit haec, narrábitur in memóriam ejus. C Et Judas Iscariótes unus de duódecim ábiit ad summos sacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes gavísi sunt : et promisérunt ei pecúniam se datúros. Et quaerébat quómodo illum opportúne tráderet. Et primo die azymórum quando pascha immolábant, dicunt ei discípuli : S Quo vis eámus, et parémus tibi, ut mandúces pascha? C Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis : ✠ Ite in civitátem : et occúrret vobis homo lagénam aquae bájulans, sequímini eum : et quocúmque introíerit, dícite dómino domus, quia magister dicit : Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse vobis demonstrábit coenáculum grande, stratum : et illic paráte nobis. C Et abiérunt discípuli ejus, et venérunt in civitátem : et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt pascha. Véspere autem facto, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, et manducántibus, ait Jesus : ✠ Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui mandúcat mecum. C At illi coepérunt contristári, et dícere ei singulátim : S Numquid ego? C Qui ait illis : ✠ Unus ex duódecim, qui intíngit mecum manum in catíno. Et Fílius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de eo : vae autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. C Et manducántibus illis, accépit Jesus panem : et benedícens fregit, et dedit eis, et ait : ✠ Súmite, hoc est corpus meum. C Et accépto cálice, grátias agens dedit eis : et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis : ✠ Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. C Et hymno dicto exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus : ✠ Omnes scandalizabímini in me in nocte ista : quia scriptum est : Percútiam pastórem, et dispergéntur oves. Sed postquam resurréxero, praecédam vos in Galilaéam. C Petrus autem ait illi : S Et si omnes scandalizáti fúerint in te : sed non ego. C Et ait illi Jesus : ✠ Amen dico tibi, quia tu hódie in nocte hac, priúsquam gallus vocem bis déderit, ter me es negatúrus. C At ille ámplius loquebátur : S Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo. C Similiter autem et omnes dicébant. Et véniunt in praédium, cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis : ✠ Sedéte hic donec orem. C Et assúmit Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum : et coepit pavére, et taedére. Et ait illis : ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, et vigiláte. C Et cum processísset páululum, prócidit super terram : et orábat, ut si fíeri posset, transíret ab eo hora : et dixit : ✠ Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt, transfer cálicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu. C Et venit, et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro : ✠ Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro vero infírma. C Et íterum ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsus, dénuo invénit eos dormiéntes, (erant enim óculi eórum graváti) et ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis : ✠ Dormíte jam, et requiéscite. Súfficit : venit hora : ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus : ecce qui me tradet, prope est. C Et, adhuc eo loquénte, venit Judas Iscariótes unus de duódecim, et cum eo turba multa cum gládiis, et lignis, a summis sacerdótibus, et scribis, et senióribus. Déderat autem tráditor ejus signum eis, dicens : S Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum, et dúcite caute. C Et cum venísset, statim accédens ad eum, ait : S Ave Rabbi. C Et osculátus est eum. At illi manus injecérunt in eum, et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus edúcens gládium, percússit servum summi sacerdótis : et amputávit illi aurículam. Et respóndens Jesus, ait illis : ✠ Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et lignis comprehéndere me? Quotídie eram apud vos in templo docens, et non me tenuístis. Sed ut impleántur Scriptúrae. C Tunc discípuli ejus relinquéntes eum,

omnes fugérunt. Adoléscens autem quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo : et tenuérunt eum. At ille, rejécta síndone, nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt Jesum ad summum sacerdótem : et convenérunt omnes sacerdótes, et scribae, et senióres. Petrus autem a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdótis, et sedébat cum minístris ad ignem, et calefaciébat se. Summi vero sacerdótes, et omne concílium quaerébant advérsus Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum : et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes : S Quóniam nos audívimus eum dicéntem : Ego dissólvam templum hoc manufáctum, et per tríduum áliud non manufáctum aedificábo. C Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exsúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Jesum, dicens : S Non respóndes quidquam ad ea, quae tibi objiciúntur ab his? C Ille autem tacébat, et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dixit ei : S Tu es Christus Fílius Dei benedícti? C Jesus autem dixit illi : ✠ Ego sum : et vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem cum núbibus caeli. C Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait : S Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphémiam : quid vobis vidétur? C Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis. Et coepérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem ejus, et cólaphis eum caédere, et dícere ei : S Prophetíza. C Et minístri álapis eum caedébant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdótis : et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait : S Et tu cum Jesu Nazaréno eras. C At ille negávit, dicens : S Neque scio, neque novi quid dicas. C Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit. Rursus autem cum vidísset illum ancílla, coepit dícere circumstántibus : Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusíllum rursus qui astábant, dicébant Petro : S Vere ex illis es : nam et Galilaéus es. C Ille autem coepit anathematizáre, et juráre : Quia néscio hóminem istum, quem dícitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod díxerat ei Jesus : Priúsquam gallus cantet bis, ter me negábis. Et coepit flere. Et conféstim, mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus, et scribis, et univérso concílio, vinciéntes Jesum, duxérunt, et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus : S Tu es rex Judaeórum? C At ille respóndens, ait illi : ✠ Tu dicis. C Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursum interrogávit eum, dicens : S Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. C Jesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttere illis unum ex vinctis, quemcúmque petiíssent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósis erat vinctus, qui in seditióne fécerat homicídium. Et cum ascendísset turba, coepit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, et dixit : S Vultis dimíttam vobis regem Judaeórum? C Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem íterum respóndens, ait illis : S Quid ergo vultis fáciam regi Judaeórum? C At illi íterum clamavérunt : S Crucifíge eum. C Pilátus vero dicébat illis : S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamábant : S Crucifíge eum. C Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádidit Jesum flagéllis caesum, ut crucifigerétur. Mílites autem duxérunt eum in átrium praetórii, et cónvocant totam cohórtem, et índuunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et coepérunt salutáre eum : Ave rex Judaeórum. Et percutiébant caput ejus arúndine : et conspuébant eum, et ponéntes génua, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, et induérunt eum vestiméntis suis : et edúcunt illum ut crucifígerent eum. Et angariavérunt praetereúntem quémpiam, Simónem Cyrenaéum veniéntem de villa, patrem Alexándri, et Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriae locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum : et non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super

eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia : et crucifixérunt eum. Et erat títulus causae ejus inscríptus : Rex Judaeórum. Et cum eo crucifígunt duos latrónes : unum a dextris, et álium a sinístris ejus. Et impléta est Scriptúra, quae dicit : Et cum iníquis reputátus est. Et praetereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes : S Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reaedíficas : salvum fac temetípsum descéndens de cruce. C Simíliter et summi sacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum scribis dicébant : S Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus rex Israël descéndat nunc de cruce, ut videámus, et credámus. C Et qui cum eo crucifíxi erant, convitiabántur ei. Et facta hora sexta, ténebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Jesus voce magna, dicens : ✠ Eloi, Eloi, lamma sabactháni? C quod est interpretátum : ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? C Et quidam de circumstántibus audiéntes, dicébant : S Ecce Elíam vocat. C Currens autem unus, et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens : S Sínite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum. C Jesus autem emíssa voce magna exspirávit. *(Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum).* Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deórsum. Videns autem centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset, ait : S Vere hic homo Fílius Dei erat. C Erant autem et mulíeres de longe aspiciéntes : inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi minóris, et Joseph mater, et Salóme : et cum esset in Galilaéa, sequebántur eum, et ministrábant ei, et áliae multae quae simul cum eo ascénderant Jerosólymam.

Et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii.

ET cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathaéa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur si jam obiísset. Et accersíto centurióne, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

(M.M. ♪ = 144.)

Offert. 1. (ré-la)

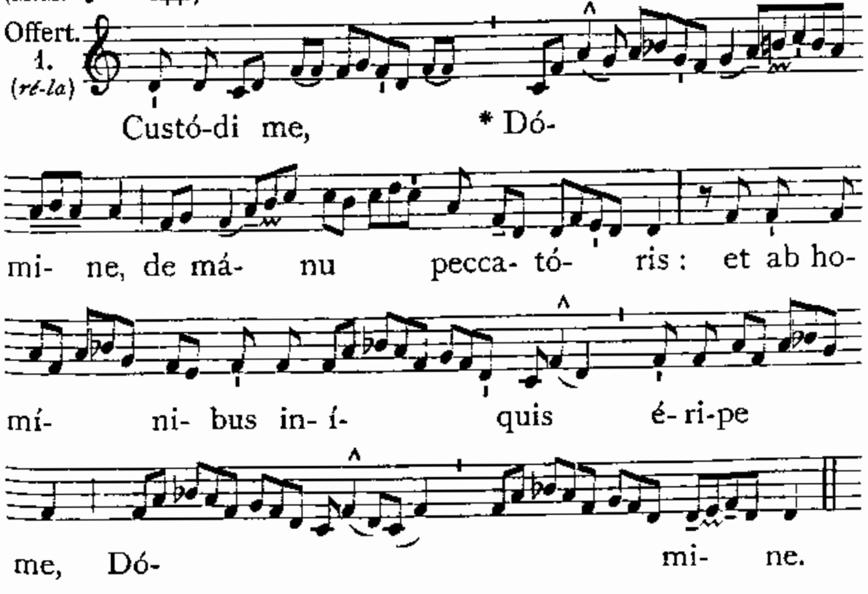

Secreta.

SAcrificia nos, quaésumus Dómine, propénsius ista restáurent : quae medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum nostrum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 250.

Praefatio de Cruce, 7.

(M.M. ♪ = 160.)

Comm. 5. (*fa-do*)

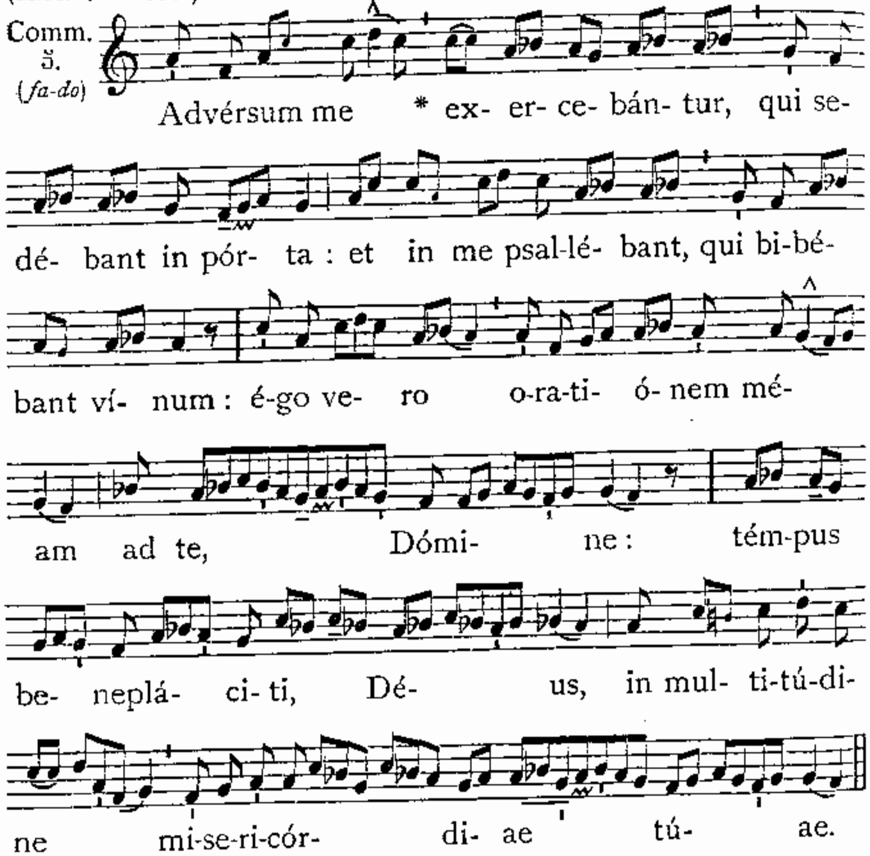

Postcommunio.

SAnctificatiónibus tuis, omnípotens Deus : et vítia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 251.

Oratio super populum.

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

TUA nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget : et capáces sanctae novitátis effíciat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit.

Feria Quarta Majoris Hebdomadae.

(M.M. ♪ = 152.)

Intr. 3. (*mi-do*)

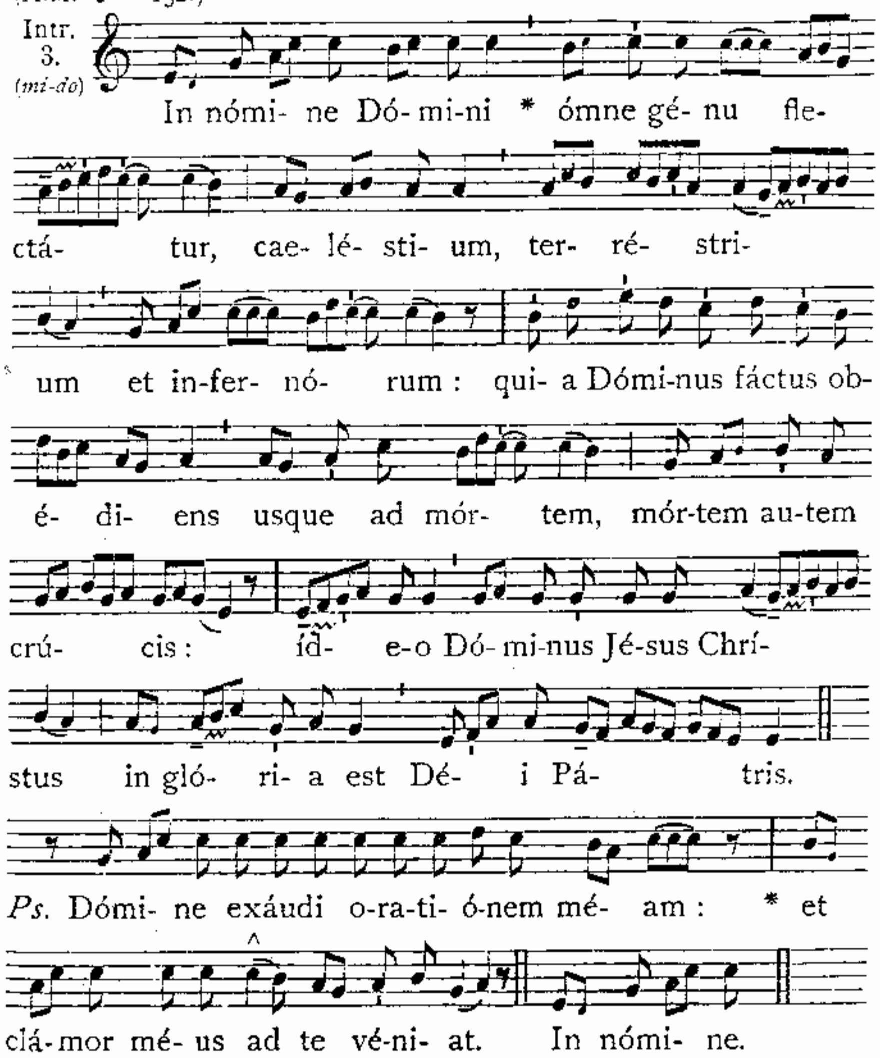

Post Kýrie eléison *dicitur* : Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

PRaesta, quaésumus omnípotens Deus : ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit.

Lectio Isaiae Prophetae. *Is. 62. d et 63.*

HAec dicit Dóminus Deus : Dícite filiae Sion : Ecce Salvátor tuus venit : ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suae. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo ru-

brum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea : et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meae venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor : quaesívi, et non fuit qui adjuváret : et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quae réddidit nobis Dóminus Deus noster.

(M.M. ♪ = 152.)

Grad. 2. (*la-do*)

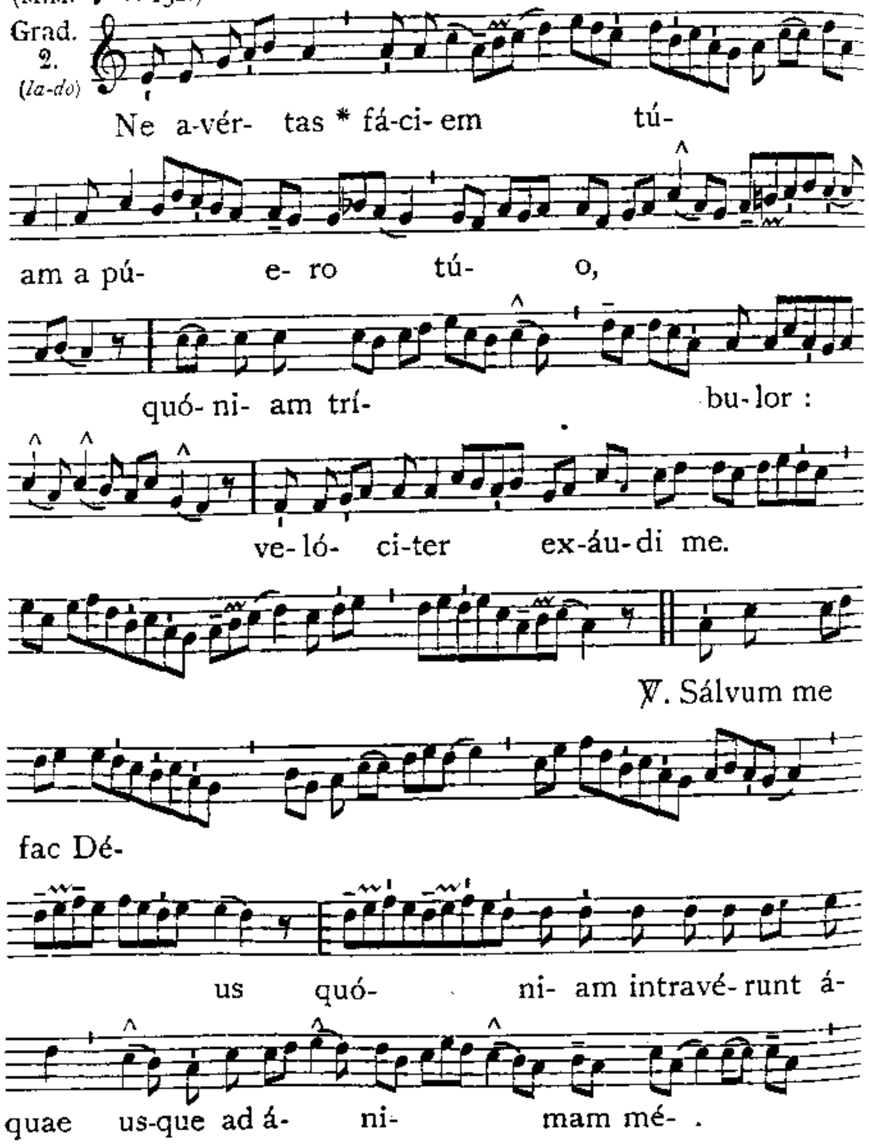

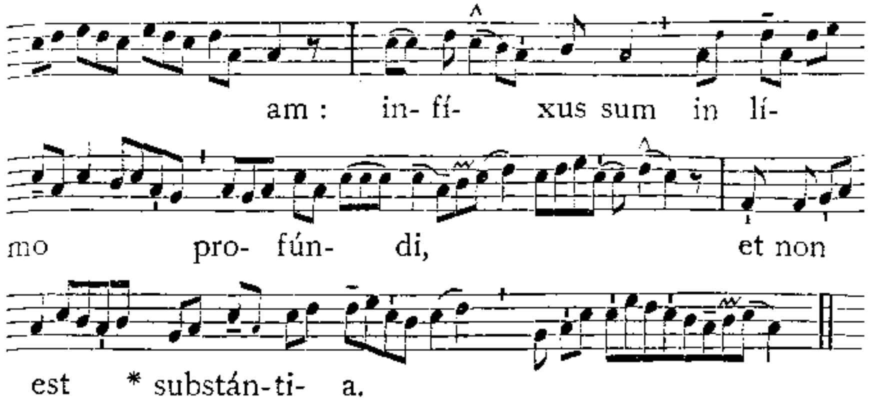

Dicitur : ℣. Dóminus vobíscum, *sine* Flectámus génua.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis : ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 247.

Lectio Isaiae Prophetae. *Is. 53.*

In diébus illis : Dixit Isaías : Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longaévum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos : et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

(M.M. ♪ = 160.)

Tract. 2. (*ré-fa*)

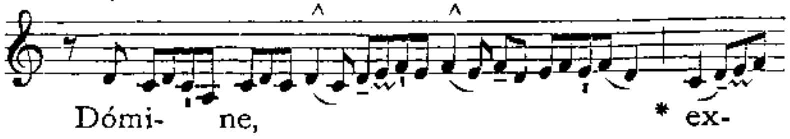

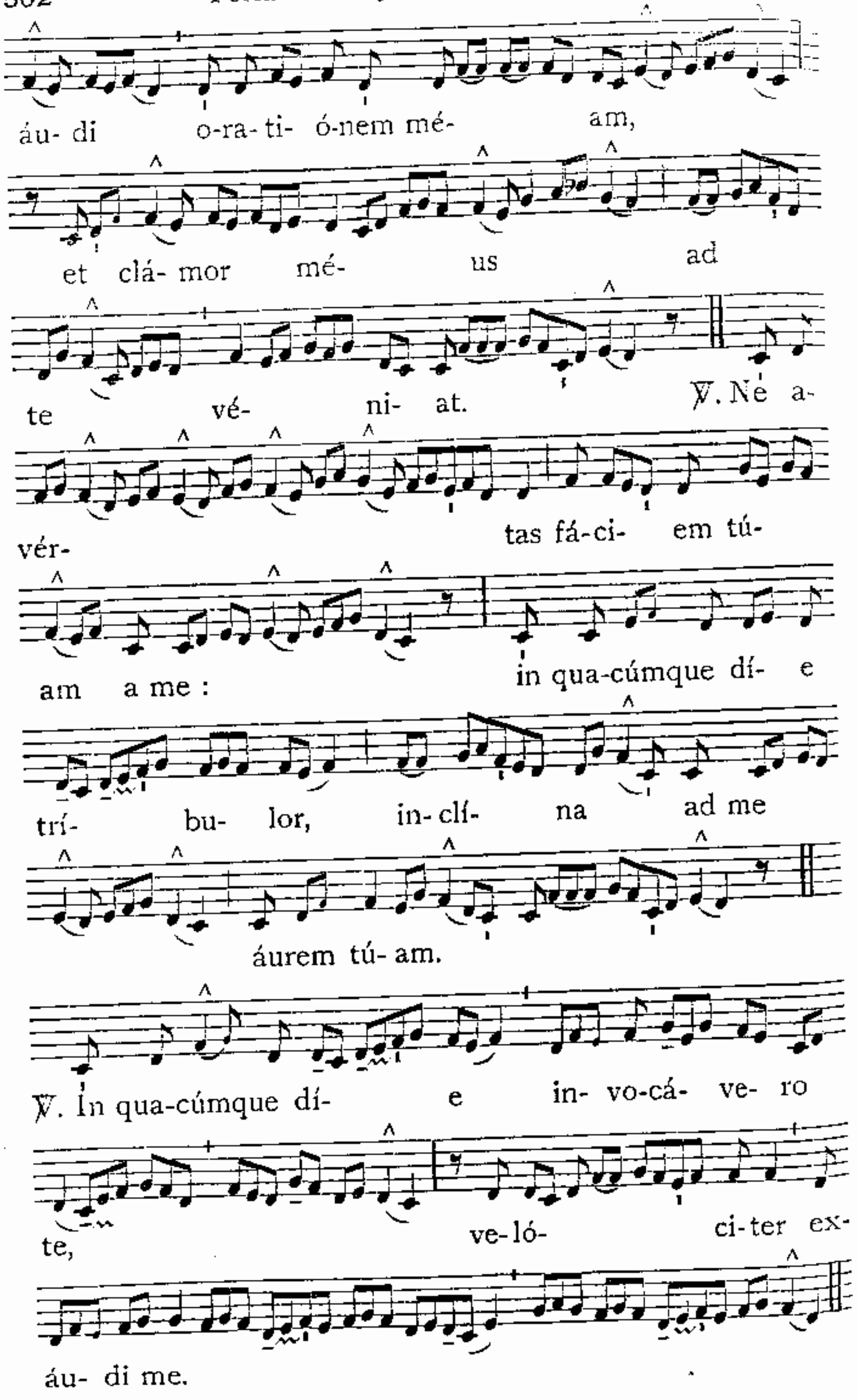
áu- di o-ra- ti- ó-nem mé- am,
et clá- mor mé- us ad
te vé- ni- at. ℣. Ne a-
vér- tas fá-ci- em tú-
am a me : in qua-cúmque dí- e
trí- bu- lor, in- clí- na ad me
áurem tú- am.
℣. In qua-cúmque dí- e in- vo-cá- ve- ro
te, ve-ló- ci-ter ex-
áu- di me.

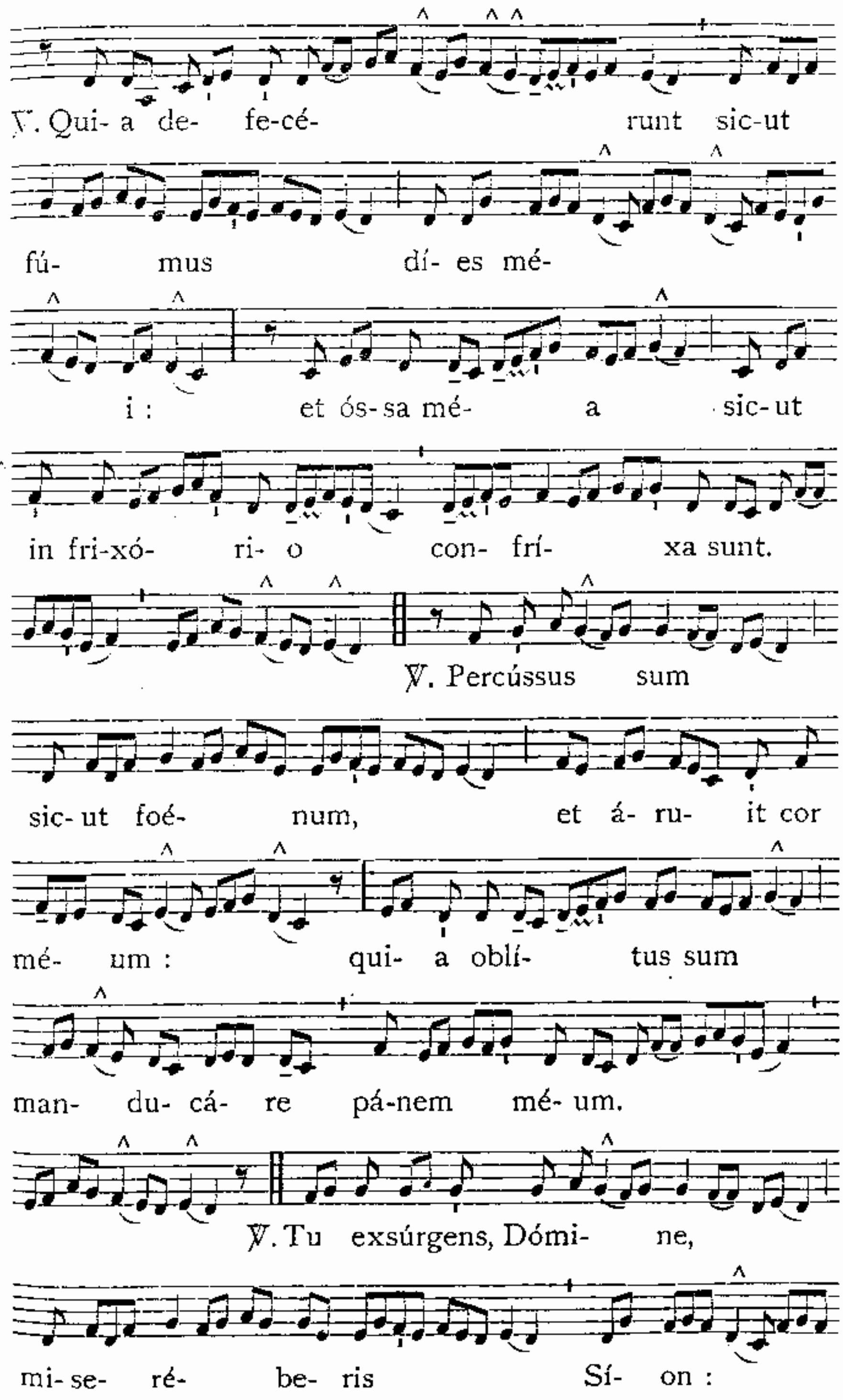
℣. Qui- a de- fe-cé- runt sic-ut
fú- mus dí- es mé-
i : et ós-sa mé- a sic-ut
in fri-xó- ri- o con- frí- xa sunt.
℣. Percússus sum
sic-ut foé- num, et á- ru- it cor
mé- um : qui- a oblí- tus sum
man- du- cá- re pá-nem mé- um.
℣. Tu exsúrgens, Dómi- ne,
mi-se- ré- be- ris Sí- on :

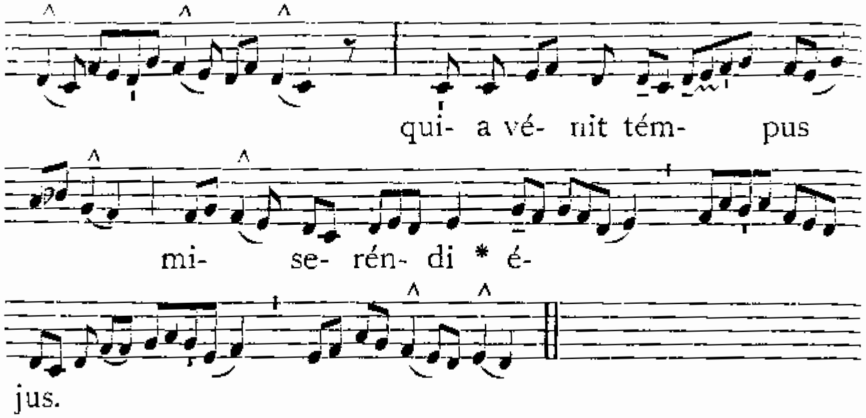

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Lucam.

Luc. 22. et 23.

IN illo témpore : Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha : et quaerébant príncipes sacerdótum, et scribae, quómodo Jesum interfícerent : timébant vero plebem. Intrávit autem sátanas in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locútus est cum princípibus sacerdótum, et magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quaerébat opportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necésse erat occídi pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens : ✠ Eúntes paráte nobis pascha, ut manducémus. C At illi dixérunt : S Ubi vis parémus? C Et dixit ad eos : ✠ Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquae portans : sequímini eum in domum, in quam intrat, et dicétis patrifamílias domus : Dicit tibi Magíster : Ubi est diversórium, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse osténdet vobis coenáculum magnum stratum, et ibi paráte. C Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis : ✠ Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. C Et accépto cálice grátias egit, et dixit : ✠ Accípite, et divídite inter vos. Dico enim vobis quod non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. C Et accépto pane grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens : ✠ Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur : hoc fácite in meam commemoratiónem. C Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens : ✠ Hic est calix novum testaméntum in sánguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndum quod definítum est, vadit : verúmtamen vae hómini illi, per quem tradétur. C Et ipsi coepérunt quaérere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis : ✠ Reges géntium dominántur eórum : et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic : sed qui major est in vobis, fiat sicut minor : et qui praecéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui ministrat : vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis. Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo ; et sedeátis super thronos, judicántes duódecim tribus Israël. C Ait autem Dóminus : ✠ Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos ut cribráret sicut tríticum : ego autem rogávi pro te ut non defíciat fides tua : et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. C Qui dixit ei : S Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem, et in mortem ire. C At ille dixit : ✠ Dico tibi Petre, non cantábit hódie gallus, donec ter ábneges nosse me. C Et dixit eis : ✠ Quando misi vos sine sácculo, et pera, et calceaméntis, numquid áliquid défuit vobis? C At illi dixérunt : S Nihil. C Dixit ergo eis : ✠ Sed nunc qui habet sácculum, tollat simíliter et peram : et qui non habet, vendat túnicam suam, et emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet impléri in me : Et cum iníquis deputátus est. Etenim ea, quae sunt de me, finem habent. C At illi dixérunt : S Dómine, ecce duo gládii hic. C At ille dixit eis : ✠ Satis est. C Et egréssus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenísset ad locum, dixit illis : ✠ Oráte, ne intrétis in tentatiónem. C Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis : et pósitis génibus orábat, dicens : ✠ Pater si vis, transfer cálicem istum a me : verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. C Appáruit autem illi Angelus de caelo, confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttae sánguinis decurréntis in terram. Et cum surrexísset ab oratióne, et venísset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes prae tristítia. Et ait illis : ✠ Quid dormítis? súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiónem. C Adhuc eo loquénte ecce turba : et qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos, et appropinquávit Jesu ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi : ✠ Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? C Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei : S Dómine, si percútimus in gládio? C Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum, et amputávit aurículam ejus déxteram. Respóndens autem Jesus, ait : ✠ Sínite usque huc. C Et cum tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdótum, et magistrátus templi, et senióres : ✠ Quasi ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus? Cum quotídie vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me : sed haec est hora vestra, et potéstas tenebrárum. C Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis sacerdótum : Petrus vero sequebátur a

longe. Accénso autem igne in médio átrii, et circumsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quaedam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intúita, dixit : S Et hic cum illo erat. C At ille negávit eum, dicens : S Múlier, non novi illum. C Et post pusíllum álius videns eum, dixit : S Et tu de illis es. C Petrus vero ait : S O homo, non sum. C Et intervállo facto quasi horae uníus, álius quidam affirmábat, dicens : S Vere et hic cum illo erat : nam et Galilaéus est. C Et ait Petrus : S Homo, néscio quid dicis. C Et contínuo adhuc illo loquénte cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat : Quia priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, caedéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant fáciem ejus : et interrogábant eum dicéntes : S Prophetíza, quis est, qui te percússit? C Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, et príncipes sacerdótum, et scribae, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes : S Si tu es Christus, dic nobis. C Et ait illis : ✠ Si vobis díxero, non credétis mihi : si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. C Dixérunt autem omnes : S Tu ergo es Fílius Dei? C Qui ait : ✠ Vos dícitis, quia ego sum. C At illi dixérunt : S Quid adhuc desiderámus testimónium? ipsi enim audívimus de ore ejus. Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Coepérunt autem illum accusáre, dicéntes : S Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Caésari, et dicéntem se Christum regem esse. C Pilátus autem interrogávit eum, dicens : S Tu es rex Judaeórum? C At ille respóndens ait : ✠ Tu dicis. C Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum, et turbas : S Nihil invénio causae in hoc hómine. C At illi invalescébant, dicéntes : S Cómmovet pópulum, docens per univérsam Judaéam, incípiens a Galilaéa usque huc. C Pilátus autem áudiens Galilaéam, interrogávit si homo Galilaéus esset. Et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remísit ad Heró-

dem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu, gavísus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de eo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum, et scribae constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo : et illúsit indútum veste alba, et remísit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes et Pilátus in ipsa die : nam ántea inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem convocátis princípibus sacerdótum, et magistrátibus, et plebe dixit ad illos : S Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérrogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes : nam remísi vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. C Necésse autem habébat dimíttere eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens : S Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. C Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte et homicídium, missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicéntes : S Crucífige, crucífige eum. C Ille autem tértio dixit ad illos : S Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invénio in eo : corrípiam ergo illum, et dimíttam. C At illi instábant vócibus magnis postulántes ut crucifigerétur : et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fieri petitiónem eórum. Dimísit autem illis eum, qui propter homicídium, et seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant, Jesum vero trádidit voluntáti eórum. Et cum dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem veniéntem de villa : et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba pópuli, et mulíerum, quae plangébant, et lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus, dixit : ✠ Fíliae Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete et super fílios vestros. Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent : Beátae stériles, et ventres, qui non genuérunt, et úbera, quae non lactavérunt. Tunc incípient dícere móntibus : Cádite super nos; et cóllibus : Operíte nos. Quia si in víridi ligno haec fáciunt, in árido quid fiet? C Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriae, ibi crucifixérunt eum : et latrónes, unum a dextris, et álterum, a sinístris. Jesus autem dicébat : ✠ Pater, dimítte illis : non enim sciunt quid fáciunt. C Dividéntes vero vestiménta ejus misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes : S Alios salvos fecit, se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. C Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes : S Si tu es rex Judaeórum, salvum te fac. C Erat autem et superscríptio scripta super eum lítteris Graecis, et Latínis, et Hebráicis : Hic est Rex Judaeórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens : S Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. C Respóndens autem alter increpábat eum, dicens : S Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es. Et nos quidem juste, nam digna factis recípimus : hic vero nihil mali gessit. C Et dicébat ad Jesum : S Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. C Et dixit illi Jesus : ✠ Amen dico tibi : Hódie mecum eris in paradíso. C Erat autem fere hora sexta, et ténebrae factae sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol : et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus ait : ✠ Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. C Et haec dicens, exspirávit. *(Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum).* Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens : S Vere hic homo justus erat. C Et omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quae fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe : et mulíeres, quae secútae eum erant a Galilaéa, haec vidéntes.

Et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii.

ET ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus, et justus : hic non consénserat consílio, et áctibus eórum, ab Arimathaéa civitáte Judaéae, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu : et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

(M.M. ♪ = 144.)

Offert. 3. (*mi-do*)

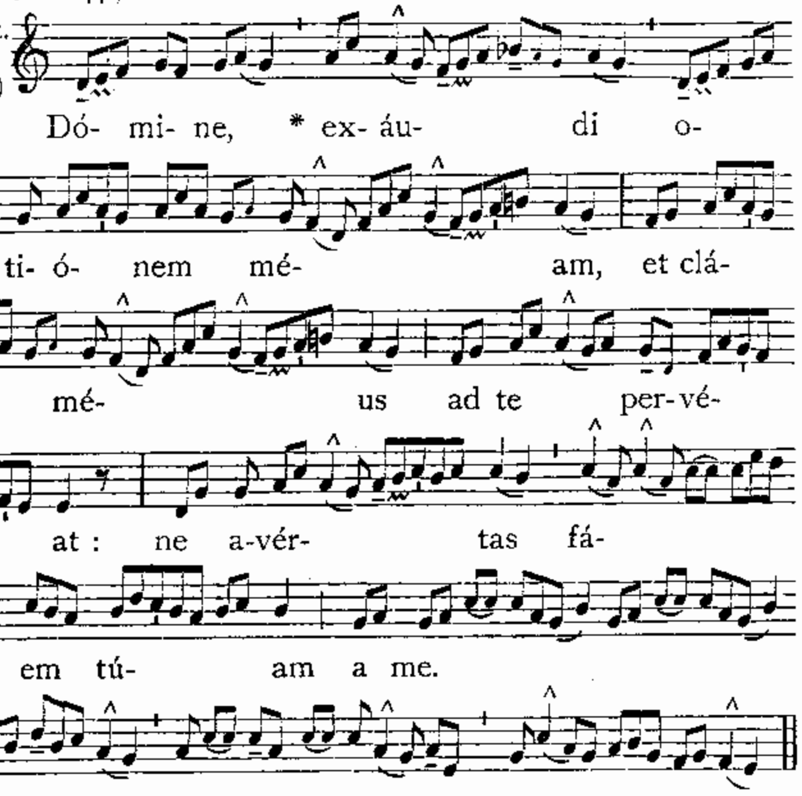

Secreta.

SUscipe, quaésumus Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre : ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis affectibus consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 250.
Praefatio de Cruce, 7.

(M.M. ♪ = 160.)

Comm. 2. (*ré-fa*)

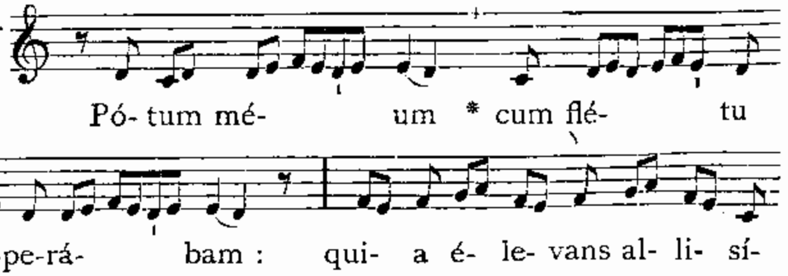

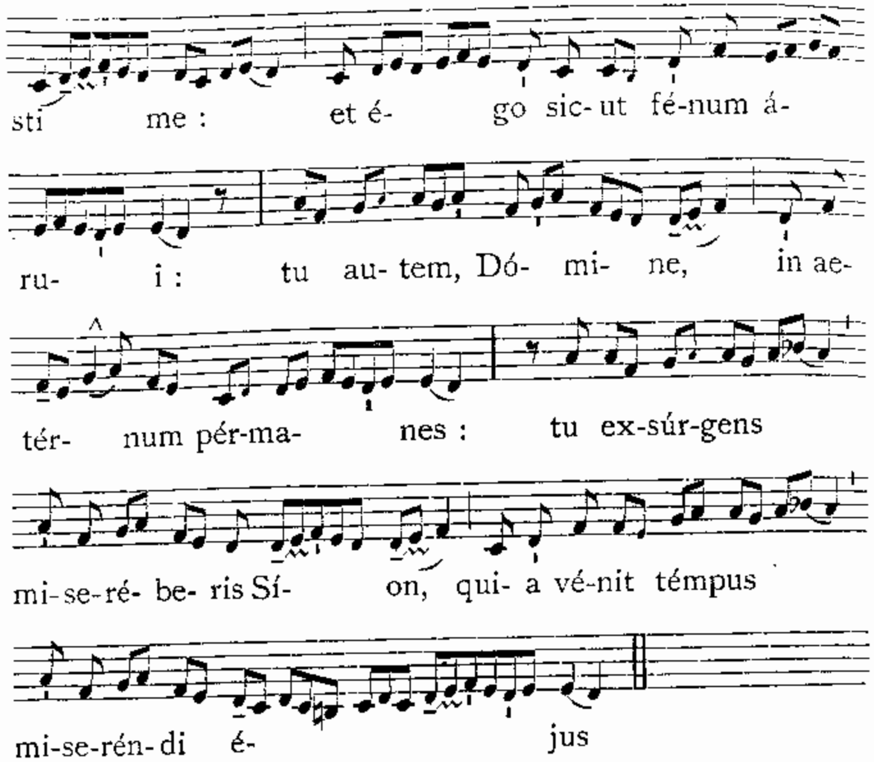

Postcommunio.

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus : ut per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 251.

Oratio super populum.

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Réspice, quaésumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit.

Tribus sequentibus diebus, dicto secreto Pater noster. Ave María. *et ad Matutinum et in principio Primae,* Credo. *omnibus aliis praetermissis, absolute incipitur Officium ad Matutinum, Laudes, et Vesperas ab Antiphona primi Psalmi : et Antiphonae duplicantur sicut in Festo Duplici.*

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri. *per omnes Horas nec in Responsoriis, et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.*

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave María *et* Credo, *et omnibus aliis praetermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi : et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante Altare.*

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum, et in Responsoriis, omittitur Glória Patri. *In officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonae convenienti. In officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cujusque Psalmi, Cantici et cujusque divisionis : item etiam in fine Psalmi* Miserére *qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio* Réspice *dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.*

IN I. NOCTURNO.

1. Ant. 8. c (*sol-do*)

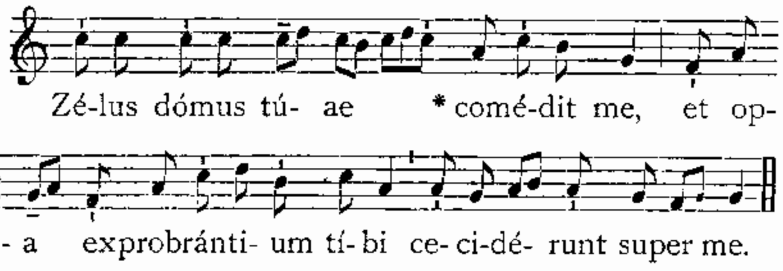

Psalmus 68.

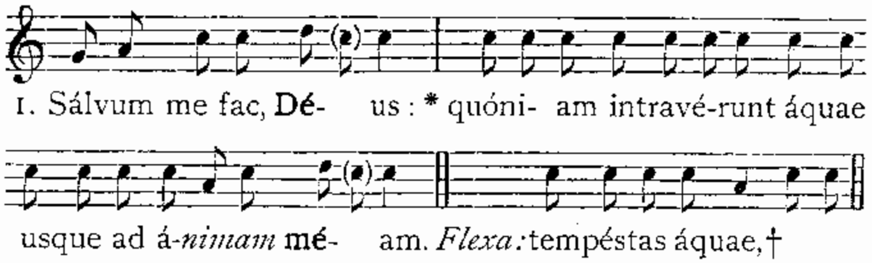

2. Infíxus sum in límo profúndi : * et non *est sub*stántia.
3. Véni in altitúdinem máris : * et tempé*stas de*mérsit me.
4. Laborávi clámans, ráucae fáctae sunt fáuces méae : * defecérunt óculi méi, dum spéro in *Déum* méum.
5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis méi, * qui odé*runt me* grátis.
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci méi injúste : * quae non rápui, tunc *exsol*vébam.
7. Déus, tu scis insipiéntiam méam : * et delícta méa a te non *sunt abs*cóndita.
8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómi*ne vir*tútum.
9. Non confundántur súper me * qui quaérunt te, *Déus* Israel.
10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fá*ciem* méam.